

Alexandru Seres s-a născut la 9 septembrie 1957, la Oradea. Absolvent al Facultății de Filologie, secția franceză-engleză, a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca (1981). Redactor la revista de cultură *Familia* din Oradea. A publicat volumele: *Trăirea geometriei* (poezii, 1992), *Infernul nostru cel de toate zilele* (publicistică, 1998).

Alexandru Seres

Litanie putredă

LIMES

2018

CUPRINS

<i>Poem pentru Monica</i>	5
<i>De la ce mi se trage</i>	7
<i>Antidrogul</i>	11
<i>De data aceasta nu se va întâmpla</i>	15
<i>Cad lucruri în prăpastie</i>	19
<i>E ridicol să spui moarte</i>	25
<i>Litanie putredă</i>	29
<i>Printr-un ochi magic</i>	32
<i>Sevraj</i>	37
<i>Un nebun pe-o frânghie de aer</i>	39
<i>O absență amenințătoare</i>	41
<i>Transparența, cuiele, apocalipsul</i>	47
<i>Un câine fugind printre ziduri</i>	49
<i>Bipolar</i>	50
<i>Poem fără titlu</i>	52

Colecția MAGISTER

Editor: MIRCEA PETEAN

Grafica și coperta: ALEXANDRU SERES

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SERES, ALEXANDRU

Litanie putredă / Alexandru Seres. - Florești : Limes,
2018

ISBN 978-606-799-226-

821.135.1

© Alexandru Seres
© Editura Limes, pentru prezenta ediție
Str. Castanilor, 3
407280 Cluj-Napoca
Tel./fax: 0264/544109; 0723/194022
Email: edituralimes@yahoo.com
www.edituralimes.ro

Poem pentru Monica

Cine ar fi zis

în acea zi din decembrie, când poetul

orașului ieșise la ora cinci fix

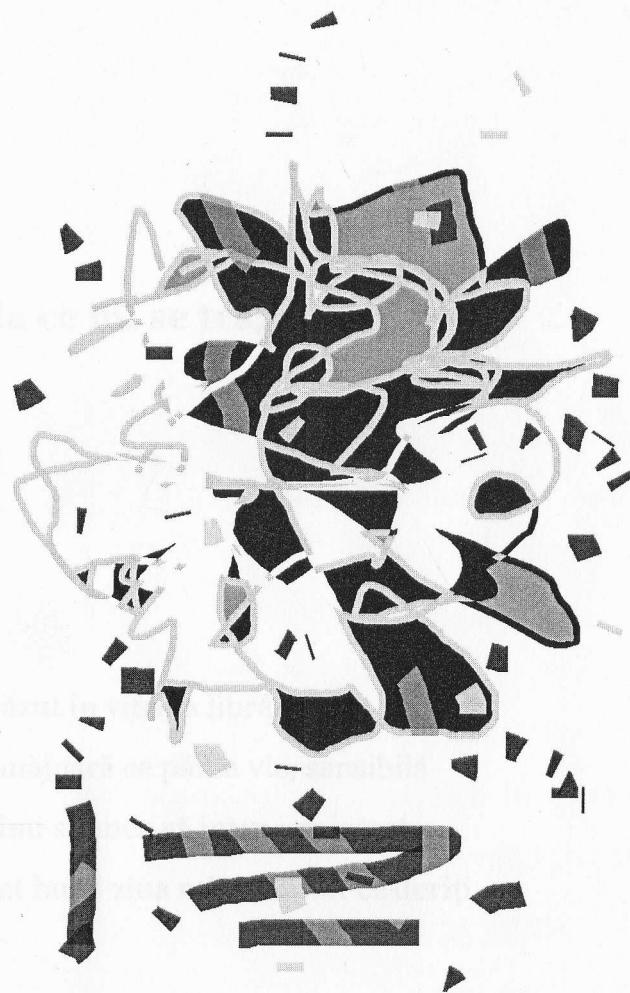
din starea sa obișnuită de transă

făcându-și un ceai de lavandă și

Respect pentru oameni și cărți

decretând pe neașteptate pacea universală
nimeni n-ar fi crezut că tocmai atunci
se va prăbuși cota smereniei la bursă
și toți cerșetorii vor striga în cor
„moarte inspirației! moarte inspirației!”
dar numai atât n-ar fi fost de ajuns
să mi se aștearnă pe ochi un văl de mătase neagră

te-am întrebat oare ce ți-aș putea spune
în poemul pe care ți l-am pictat pe șira spinării
cu degete de magician
ești foarte inspirat, frate! mi-ai spus
cuprinsă de admirație
ba de loc, ți-am răspuns
totul e construit atent, cu migală
de o altă persoană, inspirațională

De la ce mi se trage

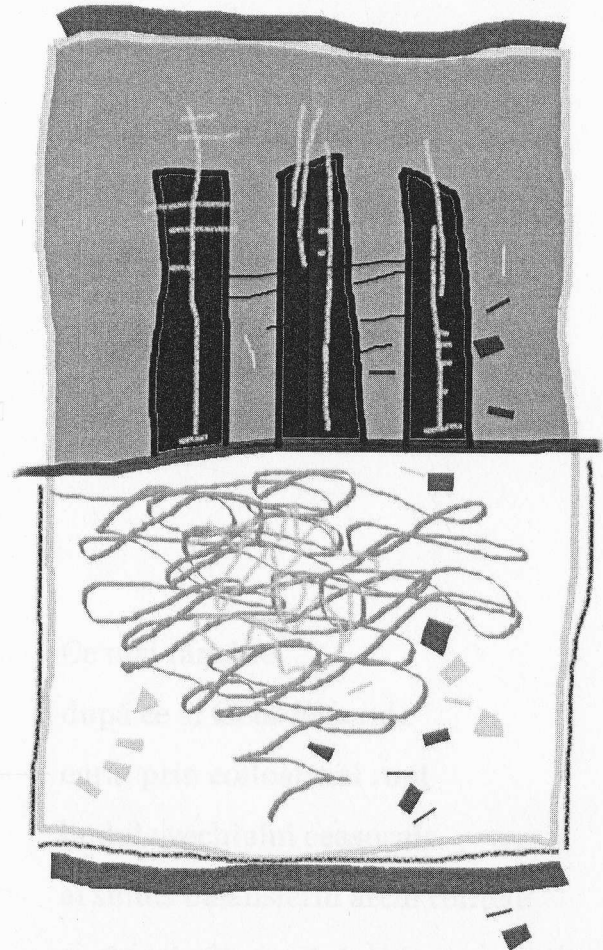
Am văzut în vitrina librăriei
o grămăjoară ce părea vie, sensibilă
ceva îmi spunea să intru am intrat
am dat bună ziua mi-a zâmbit ce doriți

Respect pentru drepturile de copyright

eram ușor derutat nu știam ce să spun
avea un zâmbet ce părea din altă lume
dați-mi o sută de grame din praful acela
aproape alb, cred c-o fi bun
pentru tusea asta
care nu mă mai lasă de-un timp

fumați mult zice, nu așa mult
dar s-a adunat în mine ceva toxic
de care nu mai scap, o tuse urâtă, seacă
oricum nu cred că e de la fumat

o sută de grame vă ajung da
cred că e suficient pentru o săptămână
poate două apoi nu mai contează

Antidrogul

Ce mai rămâne
după ce ai făcut temeinic
curat prin cotloane ai rupt
limbile vechiului ceasornic
ai smuls balansierul arcul rotițele
ai strigat cât ai putut de tare ai șoptit

ai plâns în hohote ai cerșit îndurare
 ce mai rămâne după ce
 n-a mai rămas nimic de pierdut
 doar această permanentă nevoie
 de tânguială,
 de târguială cu lumea
 și cu sinele
 de jelanie, de bocet
 lângă sicriul memoriei
 acest comerț cu indulgențe
 șantaj sentimental
 industrie ușoară a
 sufletului

